

get, den i hvert fald ikke er, er det et bidrag til regelforenklning. Den er et bidrag til regelforbi-string, og det synspunkt kom også meget stærkt frem på konferencen, uden at man kan sige, at det havde nogen særlig ideologisk biklang.

Til sidst må jeg sige, at jeg også er kritisk over for fremgangsmåden. Jeg er kritisk over for, at der efter min opfattelse ikke har været gjort noget ægte forsøg på at få en dialog med alle parter i denne sag for at se, om man kunne finde nogle praktiske løsninger, og det er jo desværre ikke et særsyn for denne lovgivnings vedkommende. Mønsteret er desværre, at regeringen skynder sig at trække et smalt forlig i automaten hos Dansk Folkeparti, og så må vi andre bare se til. Vi kan gøre vrøvl, men komme i en virkelig dialog kan vi ikke, og det har vi heller ikke kunnet i denne sag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er spørgsmål til hr. Niels Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Der er især to ting i den ordførertale, vi lige har hørt, som jeg vil sætte et stort spørgsmålstejn ved, og den ene er påstanden om, at forslaget vil underminere antallet af boliger til social anvisning. Jeg må sige, at jeg synes, det er udtryk for meget ringe tillid til kommunernes vurdering af de boligsociale behov.

Kommunen har, når der er solgt 5 pct. af dens almene boliger, en vetoret. Det er en forsøgsordning, der løber over 3 år, og man vurderer, at der vil blive solgt maksimalt 5.000 boliger, så jeg har meget svært ved at se, at det kan give anledning til voldsom bekymring for mulighederne for at løse den boligsociale opgave.

Kl. 17.25

Jeg vil gerne kæde det sammen med den næste ting, nemlig den mangel på logik, der var i den ordførertale, vi lige har hørt. Det blev sagt, at det kommer til at dreje sig om de bedste boliger i de mest attraktive områder, men som praktiker, der er vant til at sælge huse, må jeg sige, at det er helt forkert, for de vil blive solgt til markedspris. I de attraktive områder vil prisen mangedoble huslejen, men de, der vil blive solgt først, findes i de områder, hvor markedsprisen er lavest, altså der, hvor det bedst kan betale sig, og det er de områder, vi betragter som belastede betonbyggeriområder. Det er ikke de attraktive rækkehuse, som har en forholdsvis lav husleje,

fordi de er af ældre dato, men hvis husleje vil blive mangedoblet som følge af forslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er da rigtigt, at på kun 3 år kan forslaget måske ikke nå at anrette de store vanskeligheder, men det kan det på længere sigt. Nu er der selvfølgelig den mulighed, at vi inden 3 år har fået en anden regering, og det vil jo være af det gode, men det er jo sådan set ikke det, vi skal forholde os til.

Dette forslag er ikke så slemt. Det er ganske vist et lille skridt i den forkerte retning, og det er jo ikke noget godt princip, når man lovgiver, men hvad logikken angår, står jeg af. Jeg er ganske vist ikke praktiker på ejendomsmarkedet, men det, der er afgørende for, hvilken pris folk vil betale, er jo ikke kun kvadratmeterprisen. Det er klart, at kvadratmeterprisen for en lejlighed er lavere i et af de uattraktive kvarterer, men det, der er afgørende, er selvfølgelig, hvad man forventer at kunne få for det, når man skal sælge det igen – eller med andre ord: Hvad er investeringen værd? Jeg kan garantere for, at det vil være de attraktive boliger i de attraktive kvarterer, som vil blive betragtet som en attraktiv investering.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg må sige, at jeg er dybt uenig, for enhver undersøgelse og i øvrigt også al praksis viser jo, at når folk skal overveje en så langsigtet investering, som det er at købe bolig, ser de på, om den kan forrentes fra her og nu og til den dag, man ønsker at sælge igen.

I og med at der med de omkostninger, der er ved salg af fast ejendom i dag, ikke kan være de store gevinster på de meget dyre ejendomme, fordi de sælges til markedsprisen – altså det, de er værd – skal man vente lang tid, før der måtte komme en gevinst. I den periode skal investeringen forrentes, det vil sige, at man skal betale en væsentlig højere husleje, end man gjorde tidligere, og alle undersøgelser viser, at det er ikke attraktivt. Det, der derimod er attraktivt, er at blive i de områder, hvor man kan købe sin bolig og sidde til en uændret eller meget lidt højere husleje, og det er netop i de områder, vi gerne ser, at man får solgt nogle boliger, for det vil ændre beboersammensætningen og dermed være med til at løse nogle af de boligsociale problemer. Jeg forstår ikke helt logikken.